

skelige i, at man havde gjort Toldlovsforslaget til Genstand for ny Forhandling i alle Enkeltheder i Udvalget og for en virkelig Drøftelse. Jeg beklager ved den Forandring, der er sket i Udvalgets Besættelse, efter at det ærede Medlem for Slagelse var traadt ud, at ikke det ærede Medlem for Køge fik Plads i hans Sted. Hvis dette var sket, vilde vi i Udvalget have faaet Vejledning om, paa hvilket Standpunkt den Side af Flertallet stiller sig til selve Sagen, som det ærede Medlem for Køge forekom mig at føre Ordet for forleden Dag. Det var aaabenbart, at den Stemning, der lagdes for Dagen fra mange ærede Medlemmer under det ærede Medlems Foredrag, godtgjorde, at det ærede Medlem har megen Tilslutning. Jeg skal ikke beklage mig derover, jeg vedgaar vilig, at jeg, hvad Enkelthederne angaar, i adskillige Retninger maaske sympatiserer mere med det ærede Medlem for Køge end med det ærede Medlem for Slagelse. For øvrigt vil jeg bemærke, at Grundstandpunktet for mit Vedkommende under hele denne Sags Behandling fra det første, den blev forelagt i 1897, har været dette, at jeg ønskede, at der kom noget ud af Sagen, at der blev vist Imødekommen fra alle Sider, for at man kunde naa til et Resultat. Hidtil er jeg bleven skuffet i den Retning, men man skal aldrig opgive Haabet, og det har jeg hidtil ikke gjort og gør det ogsaa nødvendig i dette Øjeblik, selv om Udsigterne ere meget ringe.

En Udtalelse fremkom fra det ærede Medlem for Køge forleden Dag, som jeg skønner er rigtig, det var, naar han over for den bestandig gentagne Paastand om, at der var opnaaet en Overenskomst i 1897 mellem Folketinget og den daværende Finansminister, Lüttichau, bestred Paastandens Rigtighed og sagde, at det var ikke nogen Overenskomst, og deri har det ærede Medlem Ret. Jeg har allerede bemærket, at det er fejlagtigt, naar det lige over for Befolkningen alt for ofte er fremstillet, som om der var opnaaet en Overenskomst mellem dette Ting og den af mig nævnte Finansminister. Jeg bemærker dette saa meget mere, som jeg i 1897 i alle Enkeltheder stillede mig paa den daværende Finansministers Standpunkt og i Virkeligheden ogsaa fastholder dette Standpunkt endnu. Der var væsentlige Spørgsmaal, hvorom der den Gang ikke opnaaedes Overensstemmelse mellem Tinget og Finansminister Lüttichau, og disse Uoverensstemmelser, som den Gang bleve tilbage, ere vedblivende oprettede under Sagens Gang mellem dette

og det andet Ting. Der foreligger altsaa ikke saa ganske faa Spørgsmaal, hvorom der ingen gensidig Forhandling har været, de ere hidtil blevne staaende som Uoverensstemmelsespunkter og staa fremdeles saaledes i dette Øjeblik. Men her forekommer det mig, at det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Køge, i Virkeligheden, saa vidt jeg kan se paa Sagen, byder Udsigter for en Lettelse til at naa Overenskomst. Thi uagtet der var en væsentlig Afstand i den Holdning, som er indtagen af Folketingsmanden for Slagelse, og den Holdning, som nu indtages af det ærede Medlem for Køge, saa saa jeg ikke, at det ærede Medlem for Køge gik til saadanne vidtgaaende Standpunkter i Retning af den mere konservative Opfattelse af det foreliggende Toldlovsforslag, end at hans Standpunkt mere kunde betyde at gaa i Retning af at naa den Overenskomst, som jeg anser for at være hensigtsmæssig, ikke alene for den nævnte Sags Fremme, men ogsaa for Fremme af de andre Spørgsmaal, som staa i Forbindelse med denne Sag. Imidlertid kan jeg ikke andet end gentage, at er det uheldigt, at man nu forkaster Lovforslaget om en forøget Spiritusbeskatning, saa er det lige saa uheldigt, at man vedtager Toldlovsforslaget i en saadan uændret Skikkelse fra dette Tings Side, at der deri ikke er ydet nogen Vejledning hverken for Regeringen eller for det andet Ting i Retning af, hvad der kan opnaas, eller paa hvilken Basis Overenskomst mellem Tingene kan opnaas, og det er saa langt fra, at det er et Fremskridt for Sagen, at man nu vil sende Toldloven uændret op til Landstinget, at det meget mere betegner et Tilbageskridt.

Om Tiendeloven, som gentagne Gange er bleven Genstand for Bemærkninger, Bemærkninger, som jeg maaske endogsaa personlig kan have givet nogen Anledning til, kan jeg heller ikke i dette Øjeblik tilbageholde, at jeg maa gøre nogle Bemærkninger. Jeg skal der først over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), der udtalte sig om Sagen den anden Dag, da han sagde, at han til Forskel fra andre Medlemmer ligefrem er imod, at Afløsningen af Tiendeafgiften lettes ved betydelige Tilskud fra Statskassen, udtale, at jeg er af den Mening — for Resten ganske den samme, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds udtalte i Gaar — at dette at afløse Tiendebyrden og komme til en større Lettelse for den Del af Befolkningen, som bærer denne Byrde, ikke er andet